

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 80

Гр. София, 28.05.2019 г.

Апелативният специализиран наказателен съд, пети състав, в закрито съдебно заседание на двадесет и осми май през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА КОСТОВА
ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА РАЙЧЕВА
МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА

като разгледа докладваното от съдията Райчева внчд № 245/19 г. по описа на АСНС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, по реда на глава 22, чл.341 ал.2 НПК.

Образувано е по частни жалби на подс. В. Р. М., чрез защитника му адв. В. П. и подс. З. П. К., чрез защитника си адв. А. Л. срещу протоколно определение на СНС 9 - ти състав от 15.05.2019 г. по нохд №1221/19 г., с което са оставени без уважение исканията на подсъдимите М. и К. за изменение на мерките им за неотклонение „задържане под стажа“ в по-леки. В жалбите се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на определението, поради липса на опасности от укриване и извършване на престъпление. Изтъкват се чистото съдебно минало, постоянен адрес, липса на криминалистични регистрации за двамата обвиняеми, упражняването на трудови функции преди задържането, както и изтеклия срок, в който изтърпяват мярката за неотклонение задържане под стража. По отношение на подс. М. се сочи, че същият е единственото лице, полагащо грижи за неговата майка, която съобразно решение на Телк била със 100 % инвалидност, а за подс.К., че има семейство и дете, за което полагал интензивни грижи и се занимавал с обществено полезна дейност като председател на сдружение с идеална цел. Освен това мярката за неотклонение задържане под стража създавала пречки и не позволявала подс. К. да упражнява пълноценно и самостоятелно правата си по чл.55 от НПК да се запознава с делото, да прави необходимите извлечения, да участва в наказателното производство, да прави искания бележки възражения, тъй като делото било значително по обем с фактическа и правна сложност. Същият бил третиран и неравностойно, тъй като на друг подсъдим по делото мярката за неотклонение била изменена в „парична гаранция“. Иска се отмяна на атакуваното определение и изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека „домашен арест“ „гаранция“ или „подписка“.

От страна на Прокуратурата не е постъпило становище по въззивната частна жалба.

Настоящият състав на АСНС, след като се запозна с доводите изложени в частната жалба, мотивите на атакуваното определение и материалите по делото, намери за установено следното:

Частните жалби са процесуално допустими. Разгледани по същество са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Подсъдимият З. К. е предаден на съд на 02.04.2019г. с обвинителен акт на Специализираната прокуратура №87/2018г по обвинение в две тежки умишлени престъпления - по чл. 321а ал.1 НК и по чл.143 ал.2 пр.1 и пр.2 вр. ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. чл.18 ал.1 пр.2 НК, а подс. В. М. по обвинение в четири тежки умишлени престъпления по чл. 321а ал.2 НК, чл.143 ал.2 пр.1 и пр.2 вр. ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. чл.18 ал.1 пр.2 НК, чл.143 ал.2 пр.1 и пр.2 вр. ал.1 вр. чл.18 ал.1 пр.2 НК, чл.143 ал.2 пр.1 и пр.2 вр. ал.1 НК, чл.143 ал.2 пр.1 и пр.2 вр. ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. чл.18 ал.1 пр.2 НК, заедно с подс.Н. М., който не е страна в настоящото въззивно производство.

Въз основа на обвинителния акт е образувано нощд №1212/2019г. на СНС 9 ти състав. Към момента на внасяне на обвинителния акт подсъдимите К. и М. са били с мярка за неотклонение „задържане под стража“, взета с определение от 09.02.2019г на СНС по нчд №586/19 , потвърдено от АСНС с определение от 14.02.2019г. по внчд №73/19г. По делото е било насрочено разпоредително заседание за 15.05.2019г., на което обаче не е бил даден ход, поради процесуални пречки и същото е отложено за 29.05.2019г. от 13.30 часа. Същевременно е протекло производство по реда на чл.270 НПК, което произнасяне в случая се атакува. Първостепенният съд не е взел отношение във връзка с обосноващото предположение, което обаче не се оспорва от жалбоподателите. В конкретният случай съставът на въззивния съд намира, че следва да бъдат обсъдени обективните юридически критерии на чл.270 НПК дали е налице промяна в обстоятелствата, налагащи промяна на изтърпяваната мярка за неотклонение от страна на подсъдимите К. и М.. Обвиненията, за които същите са предадени на съд касаят множество тежки умишлени престъпления наказуеми съответно с лишаване от свобода от три до осем десет, съответно от три до десет години ако подсъдимите бъдат признати за виновни. Според настоящият въззивен състав, независимо от изтеклия три месечен срок от задържането рискът от извършване на престъпление от страна на подсъдимите К. и М. е реален и не е отпаднал към настоящият момент. Този риск и понастоящем може да бъде извлечен от тежестта на вменените им деяния, които предстоят да бъдат разгледани и обсъдени, характера и спецификата на инкриминираната престъпна дейност, данните за демонстрирана и внушаване на страх у лица в обществени заведения в [населено място] и региона. Събраните в хода на досъдебното производство гласни доказателства не разколебават обосноващото предположение по обвиненията, за които подсъдимите са предадени на съд, при спазване и гарантиране приумцията за невинност. В случая същинското съдебно следствие по делото не е започнало и производството е в предстояща фаза на разпоредително заседание. Видно от материалите предстои да бъдат разпитани множество свидетели за изясняване на обективната истина, независимо от проведените разпити при условията на чл.223 НПК.

Неоснователно е защитното възражение, за продължителност на срока в който се изтърпява мярката за неотклонение „задържане под стража“. Разследването е приключило в кратък срок и делото е внесено в СНС. Доколкото в съдебната фаза задържането не е ограничено с конкретни срокове разумният характер се преценява от гледна точка на спецификите на конкретното производство, обстоятелства по делото, неговият предмет, сложност и страни, поведението на жалбоподателя и националните органи. Настоящото производство се води за тежки престъпления: ръководство и участие в група, която чрез използване на сила и внушаване на страх сключва сделки и извлича облаги, две и повече вторични деяния при условията на съучастническа дейност за евентуално осъществена принуда по отношение на множество пострадали лица, престоят разпити на тези лица, същинското съдебно следствие не е започнало. Според въззивната инстанция към настоящият момент три месеца и половина след първоначалното задържане не е налице промяна в обстоятелствата, за да бъде променена мярката за неотклонение на подсъдимите К. и М.. Мярката им за неотклонение изпълнява предвидените в чл.57 цели, като при определянето ѝ са били съобразени всички обстоятелства съгласно чл.56 ал.3 НПК включително и тези, които отново се изтъкват в частните жалби. Неоснователно е възражението, че на друг подсъдим по делото мярката за неотклонение е била изменена в парична гаранция, тъй като посочените обстоятелства се преценяват индивидуално, а и същият е бил с по-лека мярка за неотклонение, различна от задържане под стража. Видно от разпореждането на съдията-докладчик при СНС двамата подсъдими К. и М. са били приведени в сградата на СНС за запознаване с материалите по делото, поради което всички възражения, че не могат да упражняват пълноценно правата си по чл.55 НПК са

неоснователни. Делото е нормално като обем, състои се от 11 тома и при възникнала необходимост няма пречка подсъдимите да направят исканите от тях бележки в деловодството на съда.

Предвид изложените съображения, въззивният съд намира въззивните частни жалби за неоснователна, а атакуваното определение за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено .

Мотивиран от горното и на основание чл.341 ал.2 НПК, АСНС V с-в

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 15.05.2019 г. по нохд № 1221/19 г. на СНС 9 с-в, с което е оставено без уважение искането на подсъдимите З. П. К. и В. Р. М. за изменение на мярката им за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: